

VÄRSSYJÄ MUISTOKIRJAN KIRJOITTAMISESTA

Joka ensi lehdelle kirjoittaa,
se sinua eniten rakastaa.

Kun lehdet putoo
ja kannet jää,
niin kansissa säilyy
muisto tää!

Kirjoitti eräs,
jonka nimi ei ole peräs’.

Tämän kirjoitti eräs,
joka aamulla varhain heräs’,
jonka nimi tulee peräs’
pienessä lankakeräs’.

Kirjoitti kynä,
ohjasin minä,
ota selvää sinä.

Löysin ..... kirjan tuolta,
katselin sen sisäpuolta,
kirjoitin sinne nimeni näin,
mutta se tulikin väärin päin.

Kun vanhuus tulee ja muisti pettää,
ja ystävistä’ et tunne kettää,
niin kirjan kun tämän avaat,
minunkin nimeni sieltä tavaat.

Minulta loppui järki,
kynästä katkesi kärki,
kirjoittaisin vielä,
mutt’ pikkusormi on tiellä.

Tää on värssy vierahalta,
muisto tuntemattomalta,
nimeäin en ilmi anna,
jos ei ole pakko panna.

Tähän täytyy värssy laittaa
eipä tahdo värssy maittaa,
sanan taikka pari kerään
sitten pistän pisteen perään.

Unohtaa sä joskus voisit
kaikki nämä ystäväsi.
Nyt ne tässä kirjassasi
seuraa läpi elämäsi.

Kun tämän kirjan täyteen saat
lauluista, muistelmista,
niin pistä piiloon kaapin taa,
pois pöydältä näkyvistä.
Sitten, kun tulet vanhaksi
ja painaa huolten taakka,
saat muistella elosi päivää
nuorena olostasi saakka.